

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritium Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Calamitas Germaniæ post exortas Hæreses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

nec fidem datam seruent: Inquisitores in eos clandestinos submittant, domestica
 & intestina inter illos bella excitari curent, proditores ac sicarios omnibus in locis
 contra illos constituant: Et qui Duces hæc non faciãt, eos in Ecclesiam Romanam
 peccare, inexcusabiles reddi & damnari. Hæc inquam, quæ Possuino
 furiosus Pseudohistoricus affingit, tam sunt Possuino
 aliena, vt eorum in toto illo libello, quamuis magna dili-
 gentia euoluatur, nullum appareat omnino vestigium. Ita-
 que non detrecto, quò minus tantum de mea fide & auctori-
 tate, quæ mihi semper charissima est, & à magnis etiã pro-
 bata & spectata viris detrahatur: quãtum ex his verbis, quæ
 ex Calumniatoris historia retuli, in illo libro Possuini re-
 perietur. Vt hic quoque manifestus sit criminis falsi ac sce-
 leratissimæ mentis Calumniator: & inde rursus argumen-
 tum sumatur, quæ sit eius narrationibus ac citationibus fi-
 des danda.

Hist. Ord.
 Ies. pag. 86.

Paris roboris sunt ac virium, similiq; veritate fundata, De Concio-
 quæ de concionibus, atque de Consilijs Iesuitarum, narrat; nibus ac Cõ
 quæ mihi probè perspecta ac cognita habere videor, quo- filijs seductio
 niam certò scio non aliam esse Catholicorum reliquorum sis Iesuita-
 quàm Iesuitarum sententiam in ijs, quæ ad hereticos, vel rum.
 tolerandos, vel exigendos spectant. Vtar autem comme- Hist. Ord.
 moratione potius quàm confirmatione: ita tamen, vt ius- Ies. pa. 125.
 titia, æquitas & clementia Catholicorum: horum autem & seq.
 Calumniatorum mendacia putidissima deprehendantur:
 imò in eos hæc ipsa scelera, quorum Iesuitas arguunt, mani-
 festè retorqueantur, atque id non per contumeliam aut cri-
 minationem, sed ipsa sic veritate, qua vtemur, & ratione
 demonstrante.

In primis autem hîc neque ego, neque Patres Societatis Calamitat
 IESV, neq; quisquam bonorum atq; piorum tēperare, po- Germania
 tēst à lachrymis, si cum animo suo cōsideret illum beatum post exor-
 ac fœlicem statum, altissimamq; quietem, in qua vixerunt tas hæreses.
 Patres nostri, nos autem amore nouitatum imprudēter ex-
 cidimus. Quæ enim & quanta erat illa Germaniæ ac Impe-
 rij fœlicitas, cū ab vnius nutu & auctoritate pendebant
 omnes illi, qui se sacrorum aut Antistites, aut Ministros
 N 2 appel-

appellari volebant; quando eadem omnes templa frequen-
 tabant; iisdem Sacramentis utebantur; eosdem sacrorum
 Praefectos ac Curatores agnoscebant; quando iisdem pre-
 cibus omniū voces tanquam vna coelum fatigabant; quan-
 do eosdem cultus, easdem caeremonias omnes admittebāt
 ac venerabantur; quando eadem omnium erant & viuen-
 di regulæ, & rectè de DEO sentiendi canones; quando sacra
 à profanis distinguebantur; quando liberalitate Magnatū,
 Priuatorumque Ecclesiæ incrementa sumebant: Coelestis
 autem benedictio cum liberalitate quodam modo & pie-
 tate mortalium certabat; quando dubitabatur, vtri plus o-
 pum possiderent, qui opes contemnerent ac abijcerent, an
 qui studiosè congererent; quando tanta erat fides Germa-
 norum, vt iniuratis plus crederetur illis, quàm aliorū mul-
 tis & magnis obtestationibus atque execrationibus; quan-
 do demùm erat idem Christus, eademque de Christo fides
 apud omnes, idem verbum DEI, eadem sacra, iisdem ritus;
 atque ita Imperium vnum Romanum, vt Sol in orbe, luce-
 bat. Verùm hæc tempora nūc magis deplorare licet, quàm
 emendare. Fortè Polycarpus aliquis rideret, negaretq; bea-
 ta fuisse illa tempora: hæc enim esse aurea, quibus Euange-
 lium resplenduerit. Quasi verò pugnent inter se Pax & Eu-
 angelium: foelicitas & fides vera.

*Iesuitis ac
 omnibus Ca-
 tholicis vna
 pax cordis
 est.*

Quod ideo dico, vt intelligant omnes, nihil aliud & Ca-
 tholicis & Iesuitis omnibus in voto esse, quàm pacē & tran-
 quillitatem. Cui enim hominum generi gratior esse pax
 potest, quàm Iesuitis, quorum omnium studia & munera
 nisi in pace & tranquillitate florere magnoperè nō possunt?
 Ipsi enim homines sunt nequaquam militares: nisi fortitu-
 dinem militarem in patiendo constituas: Tune sanè non
 negauerim eos milites strenuos; quoniam fortissimè & a-
 cerba sustinent, & à voluptatibus abstinent; & sanguinem
 etiam libenter fundunt pro Christi nomine atque gloria.
 Præterea sunt inermes domi forisque. Nam hæc calumnia
 est Polycarpi, domi Iesuitas arma reseruare. Nunquam vi-
 dit ipse: nunquam etiam atma in Collegijs inuenientur,
 nisi.

nisi illa, quibus cum cupiditatibus pugnatur. Et quomodo possunt aut studia literarum inter bellicos tumultus vigere; aut Maiestas diuini cultus inter funera augeri? Paucis, omnia, quæ bellum comitantur, Iesuitarum vitæ, instituto ac proposito vehementer repugnant. Ea autem sunt; Ordinum, hominum, officiorum confusio, militum audacia, hostium terror, ciuium inter se diffidentia, varij & inopinati euentus, incertitudo futurorum, certitudo periculorum. Cum è contrâ Societatis IESV homines ament & sectentur ordinem, celebritatem templorum, constantiam in exercendis pietatis operibus, alacritatem DEO seruientium, & spem futurorum bonorum: planè, vt quò magis confideres, eò pauciora inuenias, ob quæ videri possint Iesuitæ non pacem & quietē seditionibus ac bellis, tum Ciuilibus, tum externis præferre. Taceo, quòd cum tanta sint in eos hæreticorum odia, vt vix ipsum humani generis hostem plus odisse videantur plerique hæretici, sibi ipsis Iesuitæ propter incertos belli euentus, magna mala procrearent, nempe mortem crudelem ac sæua supplicia, si in arma Catholicos prouocarent. Quare si quisquam mortalium est, qui & pacem optet, ac optare meritò debeat, hi Iesuitæ sunt, quorū res maximè tempore pacis, incrementa sumunt: sicut & vniuersa res Catholica, ac Christiana, postquam sanguine semel fundata, stabilita, ac longè lateq; propagata est. Nam & Religionis puritas, & ornamenta templorum, ac triumphus Ecclesiasticus potissimùm in pace resplendet: vt meritò possit malè Catholicus haberi, aut eo ipso quis agnosci non esse Iesuita, si pacem bello non præferat.

Societas Iesu conatibus plus ferè bella & seditiones obstant, quam vlli hominū congregationi.

Et quoniam illam communem totius Christianitatis pacem iam pridem amisimus, pacis amantibus illud saltem conuenit, vt qua possint ratione, beatam quietem in sua patria interturbari non sinant; sed vnitatem ac tranquillitatē perpetuam conseruent. Hinc igitur etiam illa est Iesuitarum & Catholicorum fides: si quo in Regno floreat ac vigeat pax, illi Maiorum nostrorum ætati similis, vbi scilicet omnes vna Catholica Religione DEVM veneretur & colant,

Sententia Catholicorum & Iesuitarū, de vna Catholica Religione, vbi id fieri potest seruanda.